

1862-09-07

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
London

Omtalte personer:
Peter Boisen
N.L. Høyen
Wilhelm Marstrand
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 5 nr. 37

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard er i London med N.L. Høyen og Wilhelm Marstrand for at besøge Verdensudstillingen, og han fortæller om sine oplevelser.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5 nr 37 A 7 Sep.1862

London 7de September 1862

Min kjære Kone! Denne Søndag tilbringer jeg stille med Høyen som vil hvile sig og notere, og jeg, jeg maatte igaar ligge og brække, det var en haard Tour [?], jeg blev omhyggeligt pleiet af vor Vært med lunkent Vand o.s.v. og i Dag med passende Kost. Marstrand er i Ken i den store Botaniske Have med Fenger, vi to har spadseret i Hyde Park. Kjæreste G, ja, kunde Brummeriet falde bort af vort Samliv, men Skylden er langt mere paa min end paa Din Side – Høyen er velsignet blid og god i sin Omgang, sjældnen en utaalmodig Ytring, Marstrand er temmelig op og ned som sædvanlig, men nævn ikke hvad jeg skriver. Du har slet intet, kjæreste G. berettet mig om [?] Befindende, jeg haaber at det er et godt Tegn. Fædrelandet ser jeg ikke, kun af og til faar Høyen fat paa en engelsk Avis, men deri er jo Efterretningerne hjemmefra meget tarvelige, er der passeret noget mærkeligt? Det lader til at Englænderne var meget fornøiede over Forlovelsen¹, vores lille Prindsesse vil vist blive vel modtaget, men om hun vil befinde sig vel er et andet Spørgsmaal. Forleden Dag besaa vi Parlamentshuset og Westminster, vi traf sammen med fru Hornemanns Mor og Søster, og dennes Mand, en Englænder, dem maatte nu Høyen vise om og forklare alt, da det ofte gik paa engelsk, sluttede af og til andre Englændere sig til for at høre med, for han vidste nok mere end de, en af dem spurgte mig

-2-

om han var en catolsk Bishop, han havde nemlig sin Fløyels Calot paa og læste flydende de latinske Indskrifter. Jeg rev Glorien af hans Hoved for at sprede dens Straaler over os alle ved at sige: "Professor from Denmark" Du ser jeg kan tale engelsk med Englændere, samme Dag kom en Dame hen til mig for at spørge hvad et Frescomaleri i Parlamentshuset jeg saa paa forestillede, og jeg svarede Battle of Waterloo og pegede paa Wellington og Blücher, og hun var tilfreds, for resten bruger jeg undertiden i min Nød italienske Ord, da det er indskærpet mig, ikke at glemme at sige Sir saa siger jeg det undertiden til Damen i Huset. Dit Brev fik jeg i Thorsdags og skammer mig over at jeg ikke havde husket Gaarsdagen, jeg veed aldrig hvad Datum det er uden at jeg seer efter, jeg var noget paa Farten den Dag men hvor løber ogsaa nu Sur for mig, men

at vi nu har været gift i 11 Aar husker jeg, Tak for alle dem du velsignede Kone, at jeg længes efter Jer vil jeg ikke tie med for Dig, men Marstrand vilde haane mig om han vidste det. Derfor Tys! Gjennem hans Kone fik han at vide at jeg havde skrevet om Brækningen i Hamburg, det kunde han ikke lide, og spurgte om jeg noterede hver Gang jeg nøs.

Den 9de. Glemte jeg den 3de saa glemte jeg dog ikke den 8de hils Mine og sig hende det. Du kjæreste G. hvad Du dog skriver for deilige Breve, hvor Du har meget at sige, fordi Du skriver ud af

-3-

Dig selv. Du sidder stille i rolig harmoni, man skulde troe at jeg havde nok at skrive om, ja det har jeg ogsaa om jeg kunde skrive derom, men jeg er i en Hvirvel, jeg glæder mig til at tygge Drøv derpaa, det Svimler for mig, naar jeg tænker paa at jeg ovenpaa dette skal see Paris paa 14 Dage, det er jo alt for kort, længere kan og vil jeg ikke udstrække Reisen. Det vilde heller ingen Nytte være til, og dog reiser jeg vel nu næppe mere, ja kanske en Tur til Norge eller Sverrig, ja kanske dog engang paa mine gamle Dage med en voxen Søn... Naa, jeg længes nu efter at komme hjem, jeg kunde misunde Marstrand, som reiser i Overmorgen, dog vil jeg ikke undvære, hvad jeg har til gode, men som jeg længes efter Eder, længes jeg ogsaa efter mit arbeid, ja den Slaphed og Tomhed jeg følte, den er borte, jeg er saa udfyldt, saa – men dette skrækkelige Hulter til Bulter. Høyen hjælper mig om Aftenen det bedste han kan at sætte Ord i det men meget er Tabt alligevel, som ikke har havt en ordentlig Krog at hænge paa i Hukom-

-4-

-melsen ja, godt er det at jeg ikke skal gjøre Rede for mig paa samme Maade, som Høyen gjør det for sig og godt er det vist ogsaa at jeg ikke kan huske mere end jeg kan, for lille er jeg som Kunstner, men saa blev jeg mulig rent borte. Ja, du kjæreste G. jeg er sommetider nær ved at græde, men det er Forfængelighed. Jeg skal blot trolig gjøre hvad jeg skal, det er hvad jeg kan.

Boisen, i al hans Beskedenhed og Selvfornægtelse staaer saa stor for mig. Kjære G. naar jeg igjen med Guds Hjælp kan slutte Dig mine Arme og vi kan tales ved! Gud være lovet for Dig og alle hans andre mange Naades gaver, Amen! I denne Aften vil jeg nu ikke skrive mere, men sende Brevet af sted i morgen Tidlig, med de kjærligste Hilsner til alle Kjære! Drengene hvad snakker de om Fader?

Din Mand

Mine seer vel af og til til min Malerstue, til dem begge, og forfrisker Luften.

Mappe 5, brev 37c

Den 10de. Tak for Dit Brev min kjære G. det laa paa Kaffebordet da jeg

kom ind, det var rart at jeg ikke lukkede mit i aftes. Lev vel.
Sig til drengene at her er sorte Svaner ogsaa hvide og saa mange [?]
Ænder og Gæs i Søen, og Folk kaster Brød ud til dem.

¹ Prinsesse Alexandra af Danmarks forlovelse med Prinsen af Wales - den senere Kong Edvard d. 7.

London 12 September 1862.

Min hjer hjer Tom! Denne Pindes kilbrin
 ger jeg stille med Højen, som vil smile sig og smile,
 og jeg, jeg tænkte igeer ligge og brode, at var en pind
 der var, jeg blev usigelig glad af at se det med hende
 Manden og idag med guld og sølv, Manden er i New
 i den store Porten, som med Fuglen, vi to som spidst
 i Højgarden. Gjorde g. ja Linder Brummen ind faldt
 bort af med Pindes, men Højden er langt mere gaa men
 end gaa den Pind. — Højden er selvfølgelig blid og god.
 sin Gangen, siden en utaalende Gfning, startende
 er krummelig og og med som lodrummelig, men som
 idde snad jeg forint. Der for sig ind, Gjorde g. borte
 let mig om Pindes Pindendene, jeg saar at det
 er et godt Tegn. Fodlandt for sig idde, Linder af
 og let saar Højden sat gaa en engelsk Linder, men der
 er jo Officeratinger spinnende for meget Linder, er
 der guld og sølv indholdt? At lade let at sig den
 som er meget forint om Linderne, som lide
 Gjorde mit vil blive ind indholdt, men om sine vil
 befinde sig ind, Linder Linder Pindemaal. Linder
 dag besaer vi Parlamentet og Westminster, vi brok
 sammen med Fri Hovmanden Morder og Pind og den
 Mand en Linder, som maatte sin Højden rive
 om og for Linder, de At ofte gis gaa engelsk Linder
 af og let Linder Linder sig let for et for ind, for
 som vilde ind ind ind, ind af den Linder ind

uulpsen; jo godt er det at jeg ikke skal
gjøre andet for mig end sommers skæde som
Højnen gjør det for sig, og godt er det mig
at se at jeg ikke skal glemme mig selv
og den, for lille er jeg som skæde,
men som den jeg virkelig er det best.

Ja den Hjorte G, jeg er sommers skæde
med et godt, men det er skæde og det
jag skal blot blot gøre som jeg skal, det
samt jeg den. Boiser, i al den den,
skæde og skæde og det, som som for
mig. Hjorte G, men jeg i den, men det
gjør, den skæde den min skæde og den den
skæde med! Gud den lovet for dig, og for
alle den anden skæde. Skæde den
den! I den skæde vil jeg den
den den, men som skæde skæde skæde
skæde, med et skæde skæde til alle den.
Den den! som skæde de om skæde?
Den den

Min her med et og til til min skæde, til
den den, og for skæde skæde.

Øj til Drængene at for en fort
Og en for færd og for mange færd
og for i Vorn, og alle Engen Brød ved til
den

In 10de Tab for Det Brev min kjære G.
At den saa søffebørst de jeg som ind, At nær
rest et jeg ikke liddet mit: Aflo
Den val -

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 34 Nr. 37C